

Apogeum, Si

Wolno biegnie pośród chwil,
w cieniu drzew wątliwości rzeka.
Gasnązmysły, gaśnie świat,
nagły gest zrozumienia fałsz.
Rośnie w nas, jak co dnia
milion słów zabłąkanych w sile.
Tam gdzie chcesz udać się
słyszysz już przeznaczenia głos.
Porzuć swąniewiarę,
niech odejdzie precz.
Niechaj zabrzmiądźwięki
i rozświetlą grzech.
Tajemnica losu
znajdzie nas we mgle.
Poda nam swąrekę,
wyśpiewamy z serc:
Ref: Siła, która drzemie w nas
Siła, nadszedłjuż czas
Tam, gdzie horyzontu kres,
nocnych zjaw ujrzysz mroczne ślady.
Odnajdziemy wieczny brzask,
słońca blask moc okaże swą.
W dali gdzieśpłonie stos,
na nim znów Twoja słabośćsroga.
Rośnie w nas, jak co dnia,
milion słów, przeznaczenia głos.
Niech odejdzie to co złe,
gdzie nie sięga wzrok.
I nadajdzie święta czas,
siły kwiat narodzi się.
Magia chwili znajdzie nas
na krawędzi światła.
Poda nam swąrękę,
wyśpiewamy z serc:
Ref: Siła, która drzemie w nas...